

KUPIŠKĖNŲ ŽEMDIRBIŲ ŠVENTĖS — DERLIAUS ŠVENTĖS GARBEI ARTIMIAUSIOMIS DIENOMIS PASĖKIME ŽIEMKENČIUS, NUIMKIME VISĄ DERLIŲ!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. rugsėjo 22 d.

Ketvirtadienis

Nr. 74 (1455)

Kaina 15 kap.

DARBAS KALBA APIE TAVO SĄMONINGUMĄ

Jaunystė, sveikata, grožis... Koks gi žmogus nenori būti gražus! Ypač estetinio grožio klausimai jaudina jaunus žmones. Tačiau dar ir mūsų tarpe pasitaiko žmonių, kurie žmogaus sąmoningumą, jo grožį įvertina tik pagal išorines savybes. Kas gražiu, sąmoningu žmogumi skaito tik tą, kuris gražiai nuaugęs, pasižymi išvirsniu grožiu, gražiai apsirengęs, pasižymi kalbos kultūra, tie žmonės labai klysta.

Apsilankykite jūs į Kupiškio statybinių blokų fabriką. Ten dirba daug merginų ir vaikinių. Jie visi vilki paprastais darbiniais rūbais. Bet pažiūrėkite, kaip šiuose jaunuose žmonėse švyti jaunystė, sveikata, grožis, koks šių žmonių aukštas politinis ir gamybinis aktyvumas! Šie jaunuoliai ir jaunuolės visapusiškai išsilavinę, toliau gilina savo darbo ir bendras žinias.

Prie blokų gamybos visada sutiksi jaunuoles Birutę Kelmaite, Bronę Vencūnaite. Tai nepaprastai kuklios, merginos, vilkinčios pilkais drabiniais rūbais. Bet kiek šios merginos turi energijos, jėgos! Dažnai jos atlieka tokį darbą, kurio gali pavydėti net vyrai.

Kur slypi šių jaunų merginų jėga, energija? Tai jaunystėje, sąmoningume. Kur rasi gražesni žmogų, kaip darbo žmogų, kada šio žmogaus kietos rankos, išvystyti raumenys, kada spindėte spindį jėga. Viena tokia jaunuolė darbe ir gyvenime atstoja dešimtis išsidažiusių, baltarankių, nemačiusių fizinio darbo merginų. Nedirbantys naudingo darbo žmogus neturi nei tikro išorinio, nei vidinio grožio.

Nelengvas blokų gamintojų darbas. Dar daug gamybos procesų nėra mechanizuoti. Bet tai, žinoma, tik laikinas dalykas. Dabar jau rengiami specialūs mechanizuoti blokų gamybos korpusai. Artimiausiais metais visi gamybos procesai bus mechanizuoti. Todėl dabar darbštusis jaunimas įsisavina techniką, mokosi. Jūra Baranaukaitė, Birutė Kairytė į gamybą atėjo dirbti baigusios vidurinę mokyklą. Dabar jos mokosi specialiuose technikuose. Blokų gamintojai Adolfas Kibildis, Leonas Bedrovas mokosi vakarinėje mokykloje, susipažįsta su technika.

Nesenai įvykusiame TSKP Centro Komiteto pasitarime ideologinio darbo klausimais svarbus dėmesys buvo skiriamas darbinio tarybinių žmonių auklėjimo klausimams. TSKP Centro Komiteto nutarimas «Apie partinės propagandos uždavinius šiuolaikinėmis sąlygomis» reikalauja iš partinių organizacijų pagrindiniai pagerinti ideologinio darbo formas, išplėsti jo sferą, ieškoti naujų darbo formų. Taigi, viena iš pagrindinių formų yra darbinio žmonių auklėjimo forma.

Tame pačiame blokų fabrike cecho viršininku dirba jaunas žmogus Mečislovas Korsakas. Bet jis neturi autoriteto jaunų žmonių tarpe. Nepavaduos jis darbe pavargusio draugo, nepadės jam. Ir kaip gi turėti autoritetą, jeigu jis mėgsta išgerti, nekultūringai elgiasi, dėl jo kaltės «dingsta» statybinės medžiagos.

Apie grožį, jaunystę, žmogaus sąmoningumą kalba darbas, darbas vardan didžiojo žmonijos tikslo — komunizmo.

Geri talkininkai

— Nedavė dievas kūrė, kolūkio tinginius, būtent, heroikia ir ožkos, — linguo- Apeloniją Jak ubūnėnę, Genę damas galvą, kaltėjo vie- Plerpaite, Gudonienę ir kitas. nas kitas kolūkiečiai, pama- — Oi reikėtų joms pažūrėti tų atvykstant iš Vilniaus į darbščių žmonių darbą, Valetybinio pedagoginio ins- gal bent susigostų...

Iš tiesų, talkininkės Eleo- nora, Gailiūšytė, Birutė Pa- kininkus jau nebekalbama. pinigytė, Halina Peleckaitė — Tai nuostabi žmonės! stropiai dirba. O j darba — džiaugiasi kolūkiečiai. reikia įsijungti ir visiems — Kur tik bėpasiusi, visur iki vieno kolūkiečiams. Tada sugėba, ir dar kaip padaro. būty jau ir žiemkenčiai pa- Gražu žiūrėti!

Ir, kaip paprastai, girdami talkininkus, kolūkiečiai tuoj pat prisimena didžiulius «Lėvėns» kolūkis.

D. Užtupas

Žaliasis auksas pašarui

„Adomynės“ kolūkio — Ši met pašaro tik- III laukininkystės bri- rai netrūks, — džia- gadoje sparčiai silosuo- giasi kolūkiečiai. — Juk jami kukurūzai. Kol- vien kukurūzų kiek bu- ūkiečiams į talką at- vo kolūkyje pasodinta! skubėjo kombainininkas O ir derlius neblogas: Gediminas Dubrindis ir iki 550 cent iš ha žali- Kupiškio MMS traktori- sios masės gauname. ninkas Bronius Stukas. Kai mato žmogus, Neliko nuošalyje ir kol- kad jo darbas veltui ūkio kontoros ir net nenueis, užtai jis ge- gyvulininkystės darbu- rai ir dirba. Neveltui tojai. Albinas Raugalė, Vy-

— Silosas mums taatas Lapienis, Petras irgi nemažiau rūpi, — Matuliaskas, automa- kalbėjo atskubėjusi į šinos vairuotojas Juo- talpą zootechnikė Aldo- zas Senvaitis ir kt. na Buzaitė. dirbo taip, kaip ir pri-

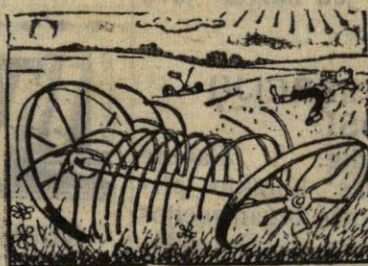
— Siloso turėsi — dera darbščiam kol- žiemą nedrebėsi, — pri- ūkiečiui. tarė karvių fermos ve- — Tik vienas Juozas dėjus Pranas Jančys. Semėnas vis slampinė-

Nuoširdžiai dirbda- ja be darbo, — pyksta mi, kolūkiečiai nupiovė kolūkiečiai. 53 ha kukurūzų. Visi E. Dorondovas kukurūzai jau susilo- Pirminės partinės suoti. organizacijos sekretorius

Skubiai taisyti

Štai tau penktoji brigada!

„Mūsų rytojaus“ kolūkio penktoje briga- doje dar tebėra 4 ha nenuimtų rugių, kurie baigia išbyrėti. Pasirodo, kad pats brigadininkas Adolfas Misikevičius dvi dienas gerė pas Petrą Zuloną, — mat, jo

sūnūs Povilas ir Algis kėlė vestuves. Žinoma, vestuvėse dalyvavo ir daugiau kolūkiečių. Tai gi, ne tik pats brigadininkas neorganizavo darbų kolūkyje, bet nuo jų dar atitraukė ir savo vadovaujamos brigados žmones. Reiškia, „nebuvo laiko“ — tegul byra nepiauti rugiai...

...Brigadoje yra 8 ha linų. Nors jau seniai laikas buvo juos nurauti, bet linarūtė vyksta labai nepatenkinamai, kolūkietės juos rauna nenoriai. Dėl ko? A. Misikevičius paskyrė kiekvienai šeimai, turinčiai pasodybinį sklypą, nurauti po 21 arą linų. O juk Jurgis Čeknys, pats brigadininkas turi po 1,5 pasodybinio sklypo. Antanas Čekpus ir Bronius Žalnierūnas — net po du. Be to, Žalnierūno žmona Vanda visai nedalyvauja kolūkiniame darbe — ji verčiasi sūvėjos amatu.

— Jei daugiau „griebiate“ asmeniniam naudojimuisi žemės, daugiau raukite ir linų, — priekaištuoja jiems kolūkiečiai.

Štai kokie reikalai penktoje brigadoje. Nelabai geri!

V. Labeikis

N. CHRUŠČIOVAS — NIUJORKE

NIUJORKAS, (TASS- delegacijoms, atvyko išvaka- ELTA). TSRS Ministrų Tary- rėse, su socialistinių šalių bos Pirmininkas N. Chruš- nuolatiniiais atstovais Suvie- čiovas, vadovaujas Tarybų nyčių Nacijų Organizacijoje, Tarybų Sąjungos atstovybės Sąjungos delegacijai XV SNO Generalinės Asamblėjos se- Niujorke atsakingais bendra- sijoje, turboelektrolaivių darbais. Amerikos visuome- „Baltika“ atplaukė į Niujor- nės vardu Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovą nuošir- ką. džiai sveikina žinomas pramonininkas ir visuomenės veikėjas, Tarptautinės Lenini- nės premijos „Už taikos stiprinimą tautų tarpe“ laureatas Sairus Itonas su žmona.

Kartu su N. Chruščiovu į Niujorką atvyko N. Podgorno vadovaujama Ukrainos TSR delegacija, K. Mazurovo vadovaujama Baltarusijos TSR delegacija, o taip pat Bulgarijos delegacija, vadovaujama T. Živkovo, Vengrijos delegacija, vadovaujama J. Kadaro, Rumunijos delegacija, vadovaujama G. Georgiu Dežo.

N. Chruščiovas šiltai sveikinasi su Vladislavu Gomulka ir Antoninu Novotnu, kurie yra vieninteliai kelias rė, vadovaudami savo šalių tvirtai taikai užtikrinti.

Jų mes niekada neužmiršime

Daugiau negu tūkstantį žmonių gyvybių priglاندė Laisvamanių kalnelio kapinės. Hitlerininkai ir jų pakalikai-buržuaziniai nacionalistai 1941 metais vasarą ir rudenį Laisvamanių kalnelio kapines pavertė egzekucijų vieta. Be žydų tautybės žmonių, jose hitlerininkai sušaudė dešimtis komunistų ir komjaunuolių, šimtus tarybinių belaisvių ir pažangų darbininkų.

Broliškos kapinės (taip jos dabar vadinamos) taip pat palaidoti tarybiniai kariai, žuvę vaduojant Kupiškio apylinkes, liaudies gynėjai. Jie amžinai bus gyvi mūsų širdyse. Visų atminimui pokario metais kupiškėnai pastatė paminklą.

Nuotraukoje: paminklas tarybiniam kariui Broliškos kapinėse.

S. Kakčio nuotr.

Partijos gyvenimas

UŽ NAUJĄ KOMUNISTINĖS VISUOMENĖS

Mūsų kolūkio komunistai dabar susipažįsta su medžiaga, kuri buvo svarstyta įvykusiame TSKP Centro Komiteto pasitarime ideologinio darbo klausimais. Pasitarime pagrindinis dėmesys buvo skiriamas tarybinio žmogaus, naujo komunistinės visuomenės kūrėjo, auklėjimui. Todėl mes, komunistai, gerai susipažinę su pasitarime keliamais uždaviniais, konkrečiai numatome, ką turime daryti, kovojant už naują komunistinės visuomenės žmogų mūsų kolūkyje.

Naujosios komunistinės visuomenės žmogus — tai nūdieninis, kartu ir mūsų kolūkio žmogus. Paimkime, pavyzdžiui, kad ir stambių raguočių fermos vedėja Vanda Stančikaitė. Dar prieš metus mūsų kolūkyje buvo mažiau, sial primelžiama pieno visame rajone. Vanda atėjo dirbti į sunkiausią darbo barą ir savo darbu pasiryžo žymiai dalimi atsilikimą likviduoti. Šiandieną geriausios karvių melžėjos Birutė Zuozaitė, Eugenija Petrulytė net trečdaliu daugiau primelžia pieno negu per tą patį laikotarpį praejusiais metais.

Pasiekimo, paslaptis yra ta, kad Vanda Stančikaitė neapsiriboja savo darbu siaurame rate. Ji pati visuomet padeda melžėjoms, pati dirba gamyboje, melžia karves. Šios draugės ne tik kartą dirba, bet kartu mokosi, skaito knygas, kartu praleidžia laisvalaikius. Nenuostabu, kad Vandos draugės yra visapusiškai išsilavinusios, nusikračiusios religinių prietarais. Jos dabar visomis priemonėmis padeda iki šiol atsiliekančiai darbe draugei Elzei Alešūnaitėi pasiekti geresnių rezultatų pieno primelžime.

Nepaslaptis, kad mūsų kolūkis ir dabar dar skaitomas atsiliekančiu. Bet labai džiugu, kad pas mus atsiranda vis daugiau ir daugiau darbo entuziastų, kurie pasiryžę šį atsilikimą trumpiausiu laiku pašalinti. Pakalbėkime kad ir apie I brigados brigadininką Gediminą Stančiką, geriausią kolūkio mechanizatorių Algirdą Tarvydą. Brigadoje laiku pasėti žiemkenčiai. Dabar traktorininkas Algirdas Tarvydas atlieka rudeninį dirvų arimą. Visi kolūkiečiai mato, kad ne tik šių, bet ir kitų pirmaujančių žemdirbių, kaip Vytauto Katelės, Alfonso Žiuko ir kt. dėka, brigadoje žymiai pagerėjo reikalai. Jeigu šiais metais mechanizatorių Vytauto Katelės, Alfonso Žiuko prižiūrimi kukurūzai davė gausų derlių, tai sekanciais metais I brigadoje tikrai bus gausus žiemkenčių, visų grūdinių ir techninių kultūrų derlius. Ir kaip gi nebus, jeigu derliaus

ŽMOGŲ

likimą į savo rankas paėmė tokie jauni ir energingi žmonės. Šie žmonės ne tik dirba, bet ir gyvena komunistiškai, moko.

Kada prasidės naujieji mokslo metų partinio švietimo sistemoje, kolūkio partinė organizacija dės visas pastangas, kad šiais metais paprastai kolūkiečiai kaip galima daugiau susipažintų su konkrečia žemės ūkio ekonomika, ją studijuotų. Kolūkiečiai komunistas Alfonsas Meškauskas, kolūkio pirmininkas komunistas Petras Kairys jau šiais metais gerai susipažino su žemės ūkio ekonomika, ją studijavo.

Bet nereikia nutylėti — kolūkyje yra ir tokių žmonių, kurie stengiasi dirbti mažiau, gyventi kitų sąskaita. Prieš tokius parazitinius elementus kolūkio komunistai, partinė organizacija kovą ypač išplės. Štai kad ir Petras Katelė — jis be sąkio praturtėjo. Dabar Panevėžyje statosi namą. Kolūkyje jis nedirbo. Mažai dirbo ir jo žmona Elzbieta Katelienė. Alfonsas Vičas dirba Kupiškio mieste. Jo žmona Danė Vičienė gyvena artelės ribose, bet naudingo darbo nedirba, kolūkio sąskaita išlaiko gyvulius. Šiems žmonėms auklėjimo priemonės, matyt, mažai ką bepados. Jų gobšumą kolūkio atžvilgiu teks sutramdyti ekonominių apribojimų priemonėmis.

Mažai dirba kolūkyje ir Jono Vaitiekūno šeima. Sūnus Albinas Vaitiekūnas jau nuo pavasario kolūkyje nieko nedirba, ieško „ligų“.

Mums, komunistams, visiems ideologinio fronto darbuotojams, tenka didelė garbė — formuoti komunistinės visuomenės žmogų.

Povilas Zuozas
„Pyvesos“ kolūkio pirminės
partinės organizacijos sekretorius

PIRMINIŲ PARTINIŲ ORGANIZACIJŲ SEKRETORIAI MOKOSI

Toliau gerinant komunistų sekretorius drg. S. Žiaubrė mokymosi darbą, nepaprastai svarbus vaidmuo tenka pirminių partinių organizacijų sekretorių mokymuisi. Todėl reguliariai prie partijos rajono komiteto politinio švietimo kabineto vyksta seminai partinių organizacijų sekretoriams.

Apie partinį vadovavimą komjaunimo organizacijoms kalbėjo LKP rajono komiteto organizacinio skyriaus vedėjas drg. L. Lingevičius. Nurodytas būtinumas sustiprinti vadovavimą komjaunimo organizacijoms, ypač dabar, vykdamas septynmečio planą.

Partijos rajono komiteto sekretorius drg. A. Sagulinas padarė didelį pranešimą apie partinių organizacijų veiklą, sprendžiant didinguosius komunistų statybos uždavinius. Daug vietos pranešime skirta partinių organizacijų augimui, komunistų auklėjimui. Dalinant darbo patyrimu, kalbėjo „Ateities“ kolūkio pirminės partinės organizacijos

Vietoje pajamų — nuostoliai

„Švyturio“ kolūkyje kiekvienais metais neblogai užderina linai. Juos laiku ir tinkamai sutvarkius, kolūkis gautų dideles pajamas. Tačiau kolūkio valdyba, pirmos ir antros brigadų brigadininkai Petras Čiurlis, Tautvilis Muntrimas dar neišmoko organizuoti kolūkiečių linų tvarkymo darbams, neparuošia linų iki reikiamos kondicinės produkcijos. Nuimtas derlius dažniausiai sugenda ilgai bestovėdamas dar lauke, arba iš rudens nesutvarkyti linai praranda savo vertę vėliau. Ir taip kartojasi kiekvienais metais. Tokiu būdu ūkininkaujant, žinoma, linai teduoda tik nuostolius, nes kiekvienais metais reikia pirkti sėklą, išmokėti papildomą piniginių atlyginimą kolūkiečiams, nuimantiems stiebelius nuo lauko. Išlaidų daug, o už žemos kokybės linus — pajamos mažos.

Neblogas šįmet linų derlius pirmoje brigadoje. Linai jau nurauti. Bet antroje brigadoje linai tik pradėti rausti. Reikia nedelsiant nurauti visus linus, juos iš karto rūšiuoti, nušukuoti galvutes, kloti. Nejaugi ir šįmet linai atleis duos tik nuostolius? O pajamos gali būti tikrai gausios.

Reikia pasistengti ir su javų derliaus nuėmimu, kurio dar nemaža laukuose, ypatinai antroje brigadoje. Juk rudenį gražios, saulėtos dienos rečiau pasitaiko. Taigi, išnaudokime kiekvieną palankią minutę derliaus sutvarkymui. Tikrai gėda, išauginus neblogą derlių, nemokėti jo nuimti.

K. Žemaitis
A. Kinderis

„Švyturio“ kolūkis

Sukruskite — pralinksite ir kaimynus

Baigiasi paskutinieji derliaus nuėmimo terminai. Žinoma, geri šeimnininkai jų nelaukia — jie jau baigia javų

IŠ KORESPONDENTŲ POSTŲ PRANEŠA

kalimą, pasėjo žiemkenčius. Neblogai dirbo ir „Sakalo“ kolūkio žemdirbiai. Ypatinai visi stengėsi tada, kai buvo lietingos dienos. Tas gerai. Tačiau ko gi laukiama dabar, kai, kaip sakoma, saulė žeme ridinėja? Jeigu kaimynai „Mituvos“ kolūkyje jau kloja linus, įpusėjo javų kūlimą, tai „Sakalo“ linai dar tebėra nerauti, barsto vėjas sėmenis į drėgną žemėlę. Yra dar nepaūto ir vasarojaus, kur grūdai iš varpų byra jau ir be vėjo. Kolūkio valdyba, jos pirmininkas Linas Klimka tikrai abejingai žiūri į derliaus likimą, neišvengiamus

nuostolius. Kodėl, pavyzdžiui, kolūkiečiams, tvarkantiems linus, neišskirti papildomo atlyginimo? O ir paskatinimo priemonės daug padėtų.

Sakaliečiams reikia nedelsiant sukrusti, išjudinti visus, kurie dar vengia darbo kolūkinėje gamyboje. Juk jie tikrumoje nei kiek neblogesni už „Mituvos“ kolūkio žemdirbius. Žinoma, reikia išsiiruoti pagaliau į darbą ir revizijos komisijos pirmininko Juozo Stasiulionio žmonai bei panašiams į ją kolūkiečiams.

K. Jakutis
P. Navikas
A. Matekonytė

Sėkmės darbe, Broniau!

Blanki rytmečio šviesa labai palengva skverbiasi į vidų pro lango užuolaidas, bet girdėti, kaip lietaus lašai ošimuša į lango stiklus, kaip jie krinta į stogą, šnara medžių lapuose. Lietaus jau per daug, jo jau seniai niekas nebelaikia, bet jis įkyriai skverbiasi iš pilkų debesų į permirkusią vandeniu žemę.

Neramus dėl taip prasidedančios dienos ir antrosios laukininkystės brigados brigadininkas Bronius Šateika.

— Ir vėl lietus, kad ji bala! — nerimsta brigadininkas. — Ką gi daryti su miežiais?

Rimtai susikaupęs, visada žvalus, jis jau žingsniavo brigados laukais. Ir staiga apstojo liję, o kada Bronius pasiekė miežių lauką, net ir saulė, išlindusi pro debesų properšas, nusišypsojo, sakytum, išpraustų veidu, sužvilgo rasotų varpų gubose.

— Derlius geras, — apžvelgdamas didžiulį nupiautų miežių lauką, susimąstė jis. — Būtinai ji reikia išgelbėti.

Stiprokas vėjas išgainiojo vėl besitelkiančius debesis, pragiedrėjo kaip reikiant. O popietį jau dardėjo pilnai prikrauti miežiais vežimai. Darbas virė sparčiai, kolūkiečiams į talką atėjo moksleiviai. Kitą dieną miežiai jau buvo sutvarkyti; tuo brigadininkas labai apsidžiaugė, bet apie poilsį dar nebuvo ir kalbos. Saulės ir vėjo nugairintu, lietaus išpraustu veidu, išblukusiais plaukais, apsiavęs auliniiais batais, jis nuo ryto iki vakaro išbūna brigadoje, besirūpindamas derliumi. Kartais pamiršta net ir papietauti. Už tai motina dažnai jam primena:

— Sūneli, tu ir susirgsi šitaip bedirbdamas, — o jos akyse klaidžioja nerimo šešėliai.

— Nieko, mamute, — žvaliai atšauna Bronius. — Bus laiko ir pailsėti, o darbas sveikatai nekenkia.

Su tokiais žmonėmis, koks yra Bronius Šateika, malonu ir dirbti. Štai kodėl mes ir sakome:

— Sėkmės darbe, Broniau!

R. Varkalytė

„Lukonių“ kolūkis,
II brigada

KUPIŠKIO KNYGYNE

V. Miniotas — „TEISMAS EINA“. Tai labai įdomios apybraižos apie tarybinių tardymo organų darbą. Knygos pagrindiniai veikėjai — klaipėdiečiai. Veiksmas taip pat daugumoje vyksta Klaipėdoje. Tai klus meninis žodis, įvairių charakterių žmonės, nepaprasti įvykiai skaitytoją patraukia iš pirmų puslapių.

V. Pratolinis — „ISIMYLĖJE VARGŠAI“. Kaip gyvena neturtingi italai, kaip jie linksminasi ir kovoja, kaip myli ir kuria savo laimę, skaitytojas sužinos, perskaitęs šių dienų italų rašytojo V. Pratolinio romaną. Pagal šį romaną buvo sukurtas kino filmas.

G. Nikolajeva — „GRUMTYNĖS ŽYGYJE“. Autorė vaizduoja didžiulės traktorių gamyklos žmonių gyvenimą. Čia, žinoma, nepasineriama į technikos aprašymą. Romane pirmoje vietoje žmonės — jų darbas ir poilsis, meilė ir sielvartai, pergalės ir pralaimėjimai.

RYGA. Akademini
operos ir baletu teatras.

J. Fadlejevo (ELTOS)
nuotr.

STALINO
KELIU

RUDENĖJANT

Diena — saulėta ir šviesi. Pro medžių lapus skverbiasi gelsvai rausvos spalvos. Kur tik bepažvelgsi — daugumoje jau ištuštėję laukai, nebe-matyti auksu banguojančių javų.

Marytės Melnikaitės vardo kolūkj supa Šimonių giria. O Plukly, Potžinio, Lanauskų kaimų slėniuose jau kelia usą žiemkenčių daigai. Dar toliau — puškuoja traktoriai. Jis atrodo mažytis, it koks vabalas, bet jo „balsas“ vis-tiek girdisi, lyg jis artų ša-lia šios ganyklos — Papu-šės, kur skabo sodrią žolę kolūkio visuomeninė karvių banda.

O štai linų laukas. Persi-mesdamas vienu kitu žodžiu, kolūkietės rauna linus, o joms padeda vietos vidurinės mokyklos moksleiviai. Džiū-gu, kad dabar linarūtė kol-ūkyje jau baigta.

...Gražus vienaaukštis na-mas apgobtas plačiašakėmis pušaltėmis. Tai — kolūkio val-dybos pastatas. Netoliese — prieš kelis metus išdygęs kolūkiečio Napalio Buzo na-mas. Pačiame kolūkio cent-re vis daugiau ir daugiau kolūkiečių statosi arba pasi-statė savo namus. Tai — J. Šilinis, J. Burkauskas ir kt. Jie ir kiti kolūkiečiai siekia bendromis jėgomis savo kol-ūkio suklestėjimo, siekia gar-bingai įvykdyti tuos uždavi-nius, kurie nužymėti didin-go septynmečio plane.

Pasirodo ir pats pirmininkas Aloyzas Ruplys, išėjęs iš kontoros. Jis žengia plačiais, šeiminingais žingsniais, žvitriai dairdamasis į šalis, ar nepastebės kokios netvar-kos, kurios jis tikrai nepa-kenčia. Susitikęs brigadinin-kus Bronių ir Vilių Kavo-liūnus, pasiteirauja, kaip ei-nasi darbai.

— Viskas gerai, — atsako Bronius Kavoliūnas. — Mano brigados žmonės jau nuėmė derlių, dalis javų ir iškulta, grūdai užpajamuoti.

Giedriu žvilgsniu pirminin-kas žiūri ir į entuziazmo ku-piną brigadininką Vilių Ka-voliūną. Jis irgi turi kuo pa-sidžiaugti.

— Gerai, neatsilikite nuo Broniaus, — sako jam nuėda-

mas pirmininkas. — O pasi-džiaugsime tada, kai visus darbus užbaigsime.

Pirmininkas pasuka į ga-nyklas, iš kurių grįžta mel-žės, vienoje rankoje neš-damos tuščius kibirus, ant kitos — chalatus. Jos kaip tik nori pasikalbėti su pirmi-ninku. Juk šiandien kolūkyje nerimą kelia palyginti dar mažas karvių pieningumas. O kaip gi iškovoti pereinamąją Raudonąją vėliavą? Štai jos apie tai ir kalbasi su kol-ūkio pirmininku.

Kolūkis turi virš 100 klau-lių. Marė Zulonaitė klaulėms gerai paruošia pašarą, be to, sukapoja žalią seradėlę, mai-šo ją su miltais. Maistingai šeriamos klaulės sparčiai au-ga, iš jų tikimasi gauti ne-maža pajamų.

Pasilikęs vienas, pirminin-kas galvoja, jog būtina pa-didinti melžiamų karvių skai-čių. Gero prieauglio tikimasi iš veršingų telyčių. Prisime-na jis ir visus darbo metus, pradedant pavasario sėja. Taip, sunkumų buvo nema-ža, yra jų dar ir dabar. Bet darbštūs laukininkystės ir gy-vulininkystės darbuotojai stengiasi juos pašalinti.

Ona Matulionytė, Anelė Kavoliūnaitė, Pranė Bukaus-klėnė, Kazys Žekonis, Anta-nas Šerelis šią vasarą tikrai iš širdies padirbėjo. „Kad taip visi sąžiningai dirbtų“, — galvoja pirmininkas.

Artėjant ūkiniams metams į pabaigą, taip ir norisi vi-siems kolūkiečiams palinkėti kuo didžiausios sėkmės, sie-kiant naujų laimėjimų visuo-se kolūkinio darbo baruose.

VI. Žilinskas

Iš vienos dienos pašto

Jau antri metai, kaip į „Svy-turio“ kolūkį nebeatsilanko kilnojamosios kinas. Kolūkie-čiai žiūrėti kino filmų eina net už 4–5 km į kaimyninius kolūkius. Priežastis ta, kad nėra patalpų, specialios kino aparatinės. Tiesa, Puožo apy-linkės Taryba paskyrė „Svy-turio“ kolūkiui iš apylinkės fondo namą ir porą svirnų. Bet salei suverstus netoli Kė-

Su nepaprastu pasisekimu praeina Bakinsko avalynės fab-riko Nr. 1 dalny ir šokių savi-velklos ansamblio pasirodymai. Per dvejus savo egzistavimo metus ansamblis suruošė virš šimto koncertų pionierių sto-vyklose, Baku statybose, kol-ūkiuose. Kolektyvo programoje — TSRS tautų dainos ir šokiai. Dabartiniu metu ansamblis iš-vyko koncertuoti į Kalnų Kara-bachijos autonominės srities miestus. Pinigus, surinktus kon-certo metu, avalynės gaminto-jai nutarė atiduoti į tautos fondą. Nuotraukoje: an-samblio solistės — avalynės fabriko darbininkės (iš kairės į dešinę) A. Davydova, S. Chači-jan, S. Rachmedzade. Antroje eilėje: N. Smetanova, G. Bazi-jan, M. Seidova, R. Aranecova ir R. Syrajeva.

N. Ignatjevo (TASS) nuotr.

ginių kaimo rąstus baigia iš-nešioti aplinkiniai gyventojai. Štai kaip kolūkio valdy-ba „rupinasi“ kultūringu kol-ūkiečių laisvalaikiu, poilsiu.

S. Žekonis

Aš jau senas žmogus. Nuolat reikia vykti į Skapiškį, kur man leidžiami vaistai. Bet su kolūkio pirmininku Linu Klimka, II brigados bri-gadininku Petru Jonušiu la-bai sunku susikalbėti dėl ar-klio, sunku jį gauti. Štai aš ir kreipiuosi per laikraštį į jus, draugai vadovai: kodėl gi ma-nęs, seno ir ligoto žmogaus, taip neužjaučiate?

Petras Sokas

„Sakalo“ kolūkio kolūkietis

Paulė Kairienė, pradėjusi dirbti „Sakalo“ kolūkio laiškanešės pareigose, patikėtą darbą atlikdavo gerai. Tačiau pastaruoju metu kolūkiečiai ja jau nebepatenkinti. Kodėl? Paulė aptarnauja I, II ir III brigadų kolūkiečius. Bet jie laikraščius, žurnalus, korespondenciją tegauja tik vieną kartą per savaitę. Jiems pa-tiems tenka vykti pas laiška-nešę. Kolūkiečių pageidavi-mas vienas: dirbti reikia stro-pliau, Paulė!

P. Saulius

Sąžiningai dirba „Pirmūno“ kolūkio nariai. Dabar jie sku-ba suvežti paskutinius javus, nepabūgsta nei blogų oro są-lygų, kad tik nebūtų derliaus nuostolių. O brigadininkai J. Šulskys, V. Mičiūda iki šiol vis „nesuranda“ laiko į kol-ūkiečių darbdienių knygutes surašyti darbdienius, nors turi ir savo pavaduotojus. Gi nežinojimas darbo rezultatų menkina suinteresuotumą dirbti.

J. Mitailaitis

KULTŪROS DARBUOTOJŲ PASITARIME

— Kupiškėje įvyko rajono kultūros na-mų direktorių, bib-liotekų bei klubų-skaityklų vedėjų pa-sitarimas. Buvo kal-bėta apie tai, kaip geriau pasiruošti artėjančiai rajono Derliaus šventei. Taip pat aptarti rei-kalai ryšium su įvyk-siančia Kultūrinio darbuotojo diena. Jeigu pernai tokia

diena drauge su pa-nevėžiečiais buvo atžymėta Kupiškėje, tai šmet, spalio 8 ir 9 d. d., kupiškė-nai vyks į Panevėžį.

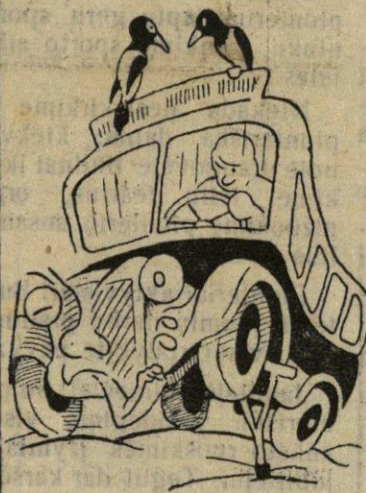
Jau dabar rajono kultūrinių įstaigų darbuotojai ruošia meninę programą, su kuria vyks į Pa-nevėžį. Ten bus pa-sirodyta su tauti-niais šokiais, vyry, moterų ir mišrus

ansambliai padainuos nemaža dainų. Ruošiantis Kultū-rinio darbuotojo die-nai, nemažai dirba Kupiškio kultūros namų meno vadovė Izolina Jakaitė, Su-bačiaus kultūros na-mų direktorius Sta-sys Sasnauskas, Jo-nas ir Janina Džiugeliai („Žalgirio“ kolūkis) ir kt.

Stasys Stočkus
Kupiškio kultūros namų direktorius

„LAIMĖ, KAD NENUOSAVA...“

Kupiškio MMS direktorius A. Žemaitis įstaigos „Pobiedą“ jau su-daužė. Artimiausiu metu direkto-rius žada imtis kitos profesijos — laužyti autobusus.

Tai buvo šviesiausia jo svajonė. Jau mokyklos suole. Algis Žemaitis apie kitą negalvojo: „Baigsiu mokslus — turėsiu „Pobiedą“! Ir štai A. Žemaitis vairuoja „Pobiedą“. Šiandien jis Ku-piškio MMS direktorius. Žinoma, tai nenuosava „Pobiedą“, bet įstaigos. O tai dar geriau. Nei saugok jos, nei iš savo kišenės remontuok — viską įstaig-a apmoka. O asmeniniais reikalais skraidyk kiek tik širdis geidžia! Vien tik į darbą prisistatydamas ir namo grįždamas kasdien įstaigos automašina jis sukuria po 60 kilometrų.

Be štai įvyko didelė nelaimė. Lenk-damas sunkvežimį, direktorius su „Po-biedą“ apvirto aukštyn kojomis. Au-tomašina stipriai nukentėjo. Ji išga-benta remontui net į patį Kauną. Da-bar mūsų vadovas suka galvą, kaip įstaigos lėšomis ją atremontuoti. „Bet laimė, kad nenuosava“, — vis tik džiaugiasi direktorius.

K. Petrulytė

Mūsų medžiagos

pėdsakais

„VIS ATŽAGARIAS“

Tokiu pavadinimu žinutė buvo atspausdinta „Stalino keliu“ laikraščio 61(1442) nu-meryje. Joje buvo kritikuojamas miškų ūkio pagalbi-nio ūkio darbininkas Juo-zas Apšega. „Jeigu visi miškų ūkio pagalbiniai ūkyje dirbantys žmonės lai-ko po vieną karvę, tai Apše-ga dvi ir dar prieauglį“, — buvo rašoma žinutėje. „Man įstatymų nėra! Aš — įstaty-mas!“ — rėkia jis.

Kupiškio miškų ūkio direk-torius redakcijai praneša, kad žinutėje iškelti faktai pasi-tvirtino. Vietoje anksčiau lai-kytų dviejų karvių ir prie-auglio dabar Apšega turi tik vieną karvę.

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. rugsėjo 22 d.

JO SVAJONĖS IŠSIPILDĖ

Daug vargo teko patirti Aleksandrui Poškai buržuazinės santvarkos metais. Skurdas, nepriteklis, jį ly-dėjo kiekviename žingsnyje. Savo jėgas už duonos kąsnį jis pardavdavo buo-žems. Taip, nelengvas buvo bežemio gyvenimas... Juk neužteko ir tos pačios duonos, nebuvo kuo ir apsi-rengti.

1941-ieji metai. Gegužės Pirmoji. Tarp plakatų ir vė-lavų išdidžiai žengia Alek-sandras. Šalia jo — buvę be-žemiai Jonas Vaitkevičius, Adolfas Masilionis, Petras Lukšė, Antanas Aukštikal-nis, Jurgis Čeponis ir kiti.

O už poros kilometrų, prie Akmenytės pradinės mokyklos, pasigirsta kano-pų ir ratų bilsdesys. Tai va-žiuoja vestuvinė turčių svi-ta. Su neslepiama neapy-

kanta buožės žvelgia į bu-vusių bežemių veidus.

— Duokit keltą, ubagai, nebaidykite arklį! — įslutę sušunka Lionius Česenka drauge su pajuodupiečiu Petru Graičiūnu ir ima švais-tytis aplink botagais.

Bet naujam gyvenimui pa-kilę buvę bežemiai ir ma-žazemiai nepakrinka, jie drąsiai žvelgia į sužvė-rėjusius turčius, kuriems Ta-rybų valdžia kaip adata šir-dyje.

Paskui — paskaita Akme-nytėje. Su didžiausiu susi-domėjimu Aleksandras klau-sosi lektoriaus žodžių. Taip, dabar jie dirbs savo žemę. Jų vaikai galės būti moky-tojais, inžinieriais, gydyto-jais — į mokslą jiems atviri visi keliai.

— Ir mano vaikai bus lai-mingi, — su didžiu įsitikini-

mu žvelgdamas į Lenino portretą, galvoja Aleksan-dras.

Bet turčiai šaipytis vis nesiliovė:

— Žiūrėkit, kaip Poška „meldžiasi“ Taryboms. Ma-tysim, kaip jų vaikai, apsiavę vyžomis, lankys mokyklą. Brangiai, oi brangiai Alek-sandrui Poškai kainavo iš buožės Lioniaus Česenkos gautas žemės sklypas. Ne kartą jį mušė ir kankino. Taip jis ir sveikatą prarado.

Karas... Vokiškoji okupa-cija... Vargas ir sielvartas. Ir taip, sunkios gyvenimo naštos prislėgtas, mirė Poška. Neilgai jis džiaugėsi žeme, kurią jam buvo davusi Tarybų valdžia, bet šviesia darbo žmogaus ateitimi jis nepaliovė tikėjęs ir būda-mas ligoniui, artėjant mir-čiai.

— Jūs sulauksite, kada Lie-tuva vėl bus laisva. Neil-gai čia slautės fašistai ir vietos žudikai, — kalbėjo jis savo žmonai ir keturiems vaikams.

Aleksandro svajonės virto tikrove. Seniai baigėsi ka-ras, o žemdirbiai naują gy-venimą sukūrė kolektyvi-niuose ūkiuose. Jo žmona Marė dirba laukininkystėje „Ateities“ kolūkyje, o duk-ra Marė — karvių melžėja. Nieko joms dabar netrūksta. Šiame pat kolūkyje gyvena ir dirba sūnus Pranas su žmona Gene. Ir jų vaiku-čiai sotūs, gražiai aprengti. Kitas Aleksandro Poškos sūnus — Kazimieras — dirba Kupiškio MMS mechaniko pareigose.

A. Keršulytė

„Ateities“ kolūkis

JAUNASIS LENINIETI,

1962 metais gegužės 19 dieną tavo gyvenime taps nepaprasta švente. Tą dieną Visasajunginei Vladimiro Lenino vardo pionierių organizacijai sukaks 40 metų.

Jau daug metų, kai po visą plačią šalį sklinda pionieriško trimto garsai, kai jaunas leninietis, raportuodamas komjaunimui, iškilmingai pasizada: „Kovai už Komunistų partijos reikalą visada pasirysys!“

Kiekvienas moksleivis, stodamas į milijoninę pionierių organizaciją, iškilmingai pasizada gyventi, mokytis, kovoti taip, kaip prisakė didysis Leninas, kaip moko Komunistų partija. Šiandien, kada mūsų tarybinė šalis sparčiai vykdo didingą septynmečio planą, nelieka nušalyje ir jaunieji leniniečiai. Daug jie nuveikė ir Didžiojo Tėvynės karo metu. Neišdildomomis raidėmis į mūsų Tėvynės istoriją yra įrašyti vardai žuvusių pionierių Vainio Andrijanovo, Pavliko Morozovo ir daugelio kitų. Jų vardais šiandien pasivadinę mūsų rajono pionierių draugovės ir būriai.

Sutinkant įžymų jubiliejų, mūsų rajono pionierių organizacijai reikia labai gerai pagalvoti, ar mes viską gerai atliekame, ko iš mūsų reikalaujama. Pirmiausia, gausiname garbingas pionierių gretas, būkime ištikimi Lenino prėsakams.

Pionierių organizacijos keturiasdešimtmečiui atžymėti Visasajunginės pionierių organizacijos Centro Taryba skelbia pionierių dvimetį: „Pionieriai — Tėvynei“. Šie

KINIJOJŲ LIAUDIES RESPUBLIKA. Datunsko kalnakasiai (Šiaurės Kinija) padeda Šaonian apskrities valstiečiams elektrifikacijos darbuose. Jie aktyviai dalyvauja statant elektros stotis ir tiesiant elektros perdavimo linijas. Nuotraukoje: montuojami transformatoriai. Čžau Šu-mino (Sinchua agentūra) nuotr.

STALINO KELIU

4 ocl. 1960 m. rugsėjo 22 d.

žodžiai mus labai daug įpareigoja. Pirmiausia — tai labai gerai mokytis, mokytis taip, kaip mokėsi Leninas. Gerai susipažinkime su nuostabiu Iljičiaus gyvenimu ir tuo, kaip tarybinė liaudis, išmintingai Komunistų partijos vadovaujama, savo darbu sėkmingai įgyvendina jo prėsakus. Kiekvienoje draugovėje organizuokime Lenino muziejus. Siekime, kad būriuose nebūtų nei vieno antramečio, kad nei vienas iš draugų neliktų už mokyklos sienų. Stiprinkime draugystę su broliškųjų tarybinių respublikų pionieriais, su visų pasaulio šalių vaikais.

Surinkime daug metalo laužo „draugystės statybai“ — naftotiekiui Volga—Centrinė Europa, kuris sujungs Tarybų Sąjungą su kitomis socialistinėmis šalimis, didžiosioms septynmečio statyboms.

Padėkime savo kolūkių komjaunuoliams įvykdyti prisiimtąsias įsipareigojimus, išauginkime tūkstančius triušų bei paukščių. Paverskime mokyklų aplinką, kiemus žydinčiais sodais, uogynais, gėlynais. Iškime pavyzdį iš Sevastopolio komjaunuolių, siekdami pavyzdingos tvarkos ir švaros gatvėse, mokyklose, namie. Visi įsijunkime į konkursą: „Jaunieji technikai — Tėvynei“.

Siekime, kad kiekvienas pionierius taptų geru sportininku, įrenkime sporto aikštes.

Niekada nesiskirkime su pionieriška daina; kiekvienoje draugovėje būtinai įkurkime lėlių teatrą, organizuokime pionierių ansamblius ir t. t.

Pionieriai-aktyvistai! Būkite jūsių domių darbų pradininkais, visur rodykite pavyzdį.

Jaunieji leniniečiai! Su pionierišku užsidegimu visi iš anksto ruoškimės įžymiajam jubiliejui. Tegul dar karščiau liepsnoja pionierių laužai, tegul dar garsiau skamba: „Visada pasirysys!“

V. Švedienė
Pionierių ir moksleivių Namų vedėja

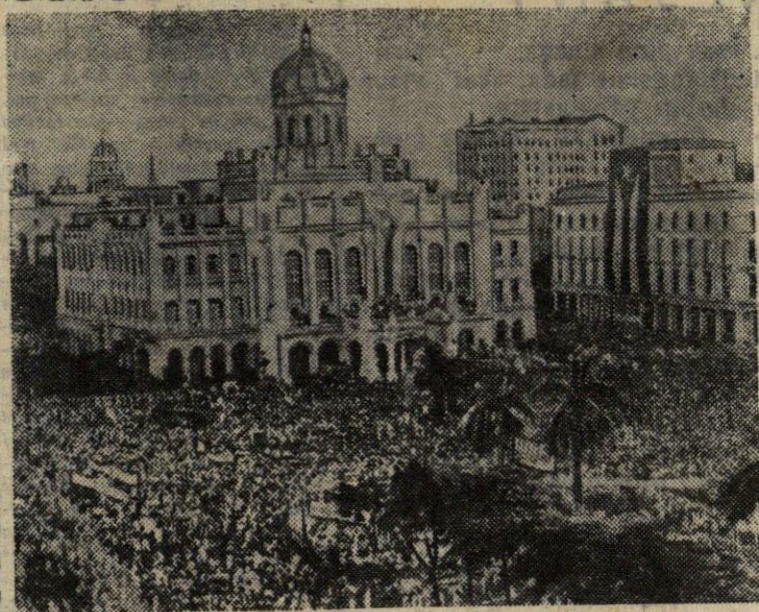
IVAIRENYBĖS

KIEK PASAULYJE MIŠKŲ?

Remiantis paskutiniais duomenimis, miškų masyvai dar tebedengia žymią Žemės rutulio dalį — apie 3,8 milijardo hektarų. Daugiau kaip 23 procentai visų miškų tenka Lotynų Amerikos šalims, 17 — Šiaurės Amerikai. Įdomu, kad Tarybų Sąjungai tenka beveik penktą visą pasaulio miškų dalis.

Liftas... senovės Romoje

Romos Kolizijoje buvo surasta niša, kurioje senovėje veikė milžiniškas liftas. Juo iš požemių į areną buvo keliami gladiatoriai ir plėšrieji žvėrys. Svertų sistema buvo patalpinta požeminėje kameroje. Kad liftas kiltų, buvo reikalinga 60 žmonių jėga.

Mūsų kalendorius

B. LAUCEVIČIUS — VARGŠAS (1885—1916)

Užvakar suėjo 75 metai bei dvasiškai sužalotiems nuo lietuvių rašytojo, dražmonės vaizduoti. Damaurogo Broniaus Laucevičiaus-Vargšo gimimo dienos.

Dar būdamas jaunuoliu, rumai, antimilitaristinės B. Laucevičius dalyvauja karių nuotakos. V. Kaprevoliucinėje veikloje. Už sukus, darydamas 1916 m. dalyvavimą 1905 metų re- grožinės lietuvių literat- voliuciniuose įvykiuose jis ros apžvalgą. B. Vargšo smūnimas. Vengdamas to- lesnių caro valdžios perse- kiojimų, jis emigruoja į Ameriką. Čia B. Laucevičius išėjo dar sunkesni var- go ir skurdo kelią, kuris jį per dešimt metų nuvarė į kapus.

B. Laucevičius - Vargšas pradėjo rašinėti dar Lietu- voje. Vėliau jis aktyviai bendradarbiavo socialisti- nėje spaudoje. Pagrindinė tema B. Vargšo 1905—1907 m. m. kūryboje yra revo- liucinės kovos ir aštrėjan- čios reakcijos tema. Jo dra- ma „Paskutinė banga“ buvo vienas revoliucingiausių karinių to meto lietuvių literatūroje. Keletą apsa- kymų rašytojas paskyrė ka- pitalistinės santvarkos gy- venimo sąlygų galutinai nuskurdintiems ir fiziškai

Pensininkų veiklai pagyvinti

Kupiškio mieste yra nemaža pensininkų, kurie irgi galėtų nuveikti tam tikrą darbą. Juk kitų miestų pensininkai kaip tik dalyvauja visuomeniniame darbe, prisideda prie savo reikalų aktyvesnio tvarkymo. Štai kodėl rugsėjo 25 dieną 12 val. Kupiškio kultūros namuose

Rajono darbo žmonės!

PRENUMERATOS KAINA: 1 mėn. — 1,30 rb, iki metų galo — 3,90 rb.

KUBOS RESPUBLIKA. Havanoje, Mlsjonės alkštėje, prieš prezidento rūmus įvyko masinis mitingas, kuriame gyventojai pasisakė už Kubos revoliucinę vyriausybę, o taip pat prieš JAV vyriausybės ekonominę politiką, sumažinusią Kubos cukraus importo kiekį.

Prensa Latina fotoagen- tūros nuotr.

šaukiamas miesto pensininkų susirinkimas. Jo metu bus apsvarstyti klausimai dėl pensininkų tarybos ir pensininkų savišalpos kasos įsteigimo, o taip pat kiti reikalai. Po susirinkimo pensininkams bus suruošta meninė programa.

P. Švaplėnas
Rajono socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjas

Žinios

aple ūkinį darbų eigą rajono kolūkiuose

1960 m. rugsėjo 20 d. (proc.)

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta žeminių grūdams	Iškulta grūdinių ankštinių kultūrų
1	„Adomynė“	82,5	16,9
2	„Alizava“	58,5	71,1
3	„Antašava“	96,7	72,5
4	„Atėlis“	45,2	15,2
5	„Atžalynas“	40,0	72,8
6	„Aukštaičiai“	50,9	29,0
7	„Aukštupėnai“	*	63,2
8	„Aušra“	36,5	39,4
9	„Byčiai“	91,6	19,0
10	„Bugailiščiai“	61,1	13,4
11	„G. Pirmoji“	90,0	40,8
12	„Juodpėnai“	90,3	61,6
13	„Laisvė“	87,7	34,1
14	„Laukminiškiai“	*	73,7
15	„Lėvu“	*	26,7
16	„Lukony“	79,2	14,9
17	„Melnikaitės v.“	69,2	27,0
18	„Mičiurino v.“	74,7	28,3
19	„Mituva“	*	35,7
20	„Mūsų rytojūs“	60,8	27,5
21	„N. gyvenimas“	61,1	29,4
22	„Nemunas“	87,8	25,6
23	„Neris“	66,7	28,3
24	„Norūnai“	76,7	18,4
25	„Pakupys“	90,0	23,6
26	„Palanga“	52,4	22,0
27	„Pergalė“	85,0	22,3
28	„Pirmoji vaga“	81,7	6,5
29	„Pirmūnas“	80,6	50,8
30	„Pyvesa“	*	27,4
31	„Sakalas“	55,1	15,9
32	„Salamiestis“	90,6	75,7
33	„Skodiny“	69,6	27,3
34	„Šetekšna“	85,0	46,4
35	„Šviesa“	*	38,0
36	„Švyturys“	87,7	34,8
37	„T. pirmūnas“	*	66,3
38	„Tiesa“	97,3	52,3
39	„Uoginiai“	77,0	57,0
40	„Vėdrupys“	87,4	31,8
41	„Vėžionys“	74,4	32,7
42	„Vienybė“	87,5	34,9
43	„Žadeikiai“	82,7	51,0
44	„Žalgiris“	65,0	24,2

Viso rajone: 77,5 36,3

*įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Redaktorius S. ZAUKA

Į „Skodinio“ kolūkį Slavinčiškio kaime atklydo paršelis. Savininką prašome kreiptis pas Genių Ketvirtį.